

РЕШЕНИЕ

№ 1179

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11583** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на М. Д. Г., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], улица С., № 23, ет.3, ап.6, срещу Решение № ПО-158/10.11.2020 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С200022-023-0003107/14.10.2020 г., издадено от Р. Б.-С., старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..

Жалбоподателят оспорва решението като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати нарушения на установените от закона процесуални правила. Претендира нищожност.

Счита, че постановлението е издадено в нарушение на кумулативно необходимите изисквания на чл. 121, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК, като липсва мотивирано искане, което съобразно доказателствата и закона да обосновава очакван размер на задълженията при ревизията, липсва и анализ на имущественото състояние на М. Г., който да обосновава необходимостта и избора на обезпечителната мярка. Претендира нищожност на решението, поради противоречие с влязло в сила Решение № 5068/01.10.2020 г. на АССГ, Трето отделение 16 състав, по адм.дело номер 4455 по описа за

2020 година, с което е отменено предходно ПНПОМ, касаещи предполагаемо вземане по същото ревизионно производство и върху същия имот, прерамет на обезпечението. Искане се обявяване на нищожност или алтернативно отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки.

В съдебно заседание жалбоподателят се представява от адв. Д., който поддържа жалбата на заявените в нея основания. Претендира разности в размер на държавната такса.

Ответната страна - директора на ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител юриконсулт Е., оспорва жалбата. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С200022-023-0003107/14.10.2020 г. е издадено във връзка с постъпило искане № Р-22221420001071-039-002/13.10.2020 г. от Н. Р.- главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител екип, във връзка със задължения, които предстои да бъдат установени в резултат на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221420001071-020-001/25.02.2020 г. В искането от ревизиращият орган е посочено, че в хода на ревизията ревизиращият екип е установил, че очаквания размер на публичните задължения на лицето ще бъде общо 288 037,09 лв., както и че налагането на предварителни обезпечителни мерки е необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които ще бъде невъзможно или значително затруднено събирането на бъдещите публични вземания. Видно от изложеното в постановлението, през ревизирания период лицето е получавало доходи под формата на дивидент, изплащани му от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Участието на М. Д. Г. в „ЛОТО Б“Г О. е 50 %. Изложено е, че при преглед на документите, представени от ревизираното лице протоколи от общо събрание на съдружниците в дружеството и декларираните данни от ЛОТО БГ О. в подаваните от него годишни финансови отчети е видно, че са разпределяни дивиденти в размер надвишаващ неразпределната печалба на дружеството. През 2014 г. на М. Д. Г. от [фирма] е изплатен дивидент в размер на 1 854 066,73 лв. Дружеството [фирма] е с фактическа регистрация от 02.10.2013 г., като от регистрацията му до 31.12.2013 г. не е имало дейност. През текущата година може да се разпредели само неразпределена печалба от предходната година /каквато в случая няма/, но не и авансово част от печалбата за текущата година, тъй като за текущата печалба от настоящата година не са изпълнени условията, визирани в чл. 133 и чл. 137, ал. 1, т. 3 от Търговския закон. Органа приема, че в случая не е налице дивидент, тъй като той се разпределя от балансовата печалба, а видно от посочените данни не е налице печалба в съответните размери, позволяващи разпределянето ѝ под формата на дивидент. При извършена проверка в наличните регистри на НАП е установено, че лицето притежава недвижими имоти, самостоятелни обекти в сгради, моторни превозни средства, банкови сметки и дружествени дялове. Всички са

описани в приложение към искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Посочено е, че очакваният размер на задължението е 185 406,67 лв. главница и 102 630,42 лв. лихва към 13.10.2020 г. С ПНПОМ е наложена възбрана върху S идеална част от подробно описан поземлен имот и S идеална част от подробно описана жилищна сграда. Данъчната оценка на недвижимия поземлен имот за съответната част е 574 408,70 лв. С Решение № ПО-158/10.11.2020 г., прието във връзка с подадената по административен ред жалба вх. № 94-М-882/03.11.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. директорът на ТД на НАП С. е потвърдил обжалваното постановление, като е приел, че обезпечението е наложено въз основа на искане на орган по приходите, с оглед чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в който случай органът по приходите действа в условията на обвързана компетентност и в правомощията му е само и единствено да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания, съобразявайки се с условията по чл. 121, ал.3 от ДОПК.

При така определения предмет на производството, съдът приема следното:

Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал. По делото са представени данни, установяващи датата, на която решението е връчено на М. Г. – 19.11.2020г./л.21/. Решението е обжалвано по съдебен ред пред Административен съд София град с жалба, подадена на 20.11.2020 г., чрез ТД на НАП С..

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 197, ал.2 от ДОПК и от надлежна страна – адресат на оспорения акт, поради което съда счита, че оспорването е в срок и жалбата е процесуално допустима.

Условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка са определени от нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. Предмет на съдебен контрол в настоящото производство, е както ПНПОМ, така и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С..

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Обжалваното в настоящото производство ПНПОМ е издадено от компетентен орган - старши публичен изпълнител в ТД на НАП - С., съгласно правомощията му, определени в чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

Решението на директора на ТД на НАП - С. е валидно и допустимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителните мерки, в три хипотези: 1/ предоставянето от страна на длъжника на обезпечение в пари, безусловна или неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2/ липса на изпълнително основание, или 3/ неспазване на изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

В конкретния случай от страна на жалбоподателя се оспорва изпълнението на изискванията по чл. 121, ал.1 от ДОПК, по съображения, че искането за налагане на обезпечителните мерки не е мотивирано. Излагат се съображения и за това, че е допуснато свръхобезпечение, тъй като стойността на възбранените имоти многократно надхвърля очаквания размер на задълженията. Прави възражения и за нищожност на оспорения акт.

Настоящият съдебен състав намира жалбата за основателна.

От една страна съда счита, че не е налице нищожност на обжалваното решение, с оглед на факта, че има постановено съдебно решение, което отменя предходно ПНПОМ в хода на същото ревизионно производство. Съда изцяло споделя мотивите изложени в процесното решение, досежно липсата на нищожност.

Съгласно хипотезата на чл. 121, ал.1 от ДОПК: В хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Видно от цитираната разпоредба, законодателят не е ограничил компетентния орган да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки във рамките на едно ревизионно производство, като безспорно в настоящия слушай е налице второ мотивирано искане от ревизиращия екип, във връзка с което публичен изпълнител при ТД на НАП С. е издал процесното постановление. Предвид изложеното, съда счита, че не е налице нищожност.

От друга страна съда констатира незаконосъобразност на оспореното решение, поради следното:

Предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 от ДОПК се налагат с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и данъчно-осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

От редакцията на чл.121, ал.1 от ДОПК следва, че предварителното обезпечение следва да се прилага само при констатирана и обоснована опасност, че изпълнението на очакваните по размер задължения ще бъде сериозно затруднено или осуетено.

В постановлението, което е потвърдено като законосъобразно от директора на ТД на

НАП, липсват фактическите и правни основания за издаването му. Не е посочена конкретна обезпечителна нужда, а единствено е констатирано, че ще се затрудни събирането на вземанията по бъдещи публични задължения. Обезпечителната нужда не може да се определя принципно, а изрично изисква самостоятелна преценка, каквато в случая не е направена от публичния изпълнител при издаване на постановлението.

В тежест на органите на приходната администрация е да докажат и мотивират предпоставките за допускане на обезпечение и за налагане на обезпечителните мерки - възбрана върху описаните в ПНПОМ недвижими имоти, с което лицето търпи определени затруднения да осъществява дейността си. Предварителното обезпечение следва да бъде прилагано само при констатирана опасност да бъдат засегнати важни държавни или обществени интереси, или при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на бъдещия ревизионен акт. В случая такава преценка не е направена и липсва обосновавана и мотивирана обезпечителна нужда за налагане на обезпечителните мерки в тази насока. В тази връзка следва да се посочи, че в ревизионното производство е констатирано, че лицето притежава недвижими имоти – поземлени имоти и сгради, включително в груб строеж, недвижими имоти – земеделски земи, гори и самостоятелни обекти в сгради, кораби, плавателни съдове – яхти, джетове и приравнени на тях, както и въздухоплавателни средства, като само данъчната оценка на възбранения поземлен имот е 574 408,70 лв., поради което не може да се приеме за основателен изводът, че ще бъде затруднено събирането на предполагаемо задължение в общ размер на 288 037,09 лв..

Изискването за съразмерност между обезпечението и вземанията на държавата е въведено с разпоредбата на чл.195, ал.7 от ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал.5. Отделно от това, разпоредбата на чл.198, ал.2 от ДОПК допуска публичният изпълнител да наложи няколко по вид обезпечения, но до общия размер на вземането.

Горното означава, че при определяне на обезпечителната мярка винаги трябва да се държи сметка както за обезпечителната нужда на публичния вискател, така и за интересите на длъжника, без прекомерното му обременяване. Това изискване произтича пряко и от принципа на съразмерност, залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Разпоредбата на чл.121, ал.1 от ДОПК поставя изискване изпълнението да е невъзможно или значително затруднено. Освен преценка за размера на очакваното задължение, следва да се извърши преценка и на имущественото състояние на ревизираното лице. Това е така, защото обезпечителната нужда не може да се определи принципно само от очаквания размер на задълженията, а следва да се извърши преценка и на възможността задължението в този размер да се изпълни с разполагаемото имущество и то при съобразяване с условията по чл.121, ал.3 от

ДОПК. По делото липсват данни да е извършена и такава преценка. Наложена е възбрана върху поземлен имот и сграда, като само данъчната оценка на имота е 574 408,70 лв., а предполагаемото задължение в размер на 288 037,09 лв, който е почти двойно по-малък.

Тези обстоятелства, липсата на мотиви в двата акта и изводите, основани на неизяснена фактическа обстановка, обосновават извод за недоказана обезпечителна нужда и нарушаване на принципа на съразмерност по чл.6 от АПК, което налага отмяна на решението на директора на ТД на НАП - С. и на потвърденото с него ПНПОМ.

Жалбоподателят е претендирал разноси, които с оглед изхода на спора му се следват в размер на 50 лв. държавна такса съгласно представената претенция.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 160, ал.3 от ДОПК, вр. чл. 144, ал.2 от ДОПК, Административен съд София - град, III-то отделение, 60 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-158/10.11.2020 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С.

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С200022-023-0003107/14.10.2020 г., издадено от Р. Б.-С., старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на М. Д. Г., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], улица С., № 23, ет.3, ап.6 сумата от 50 лв. разноси в производството.

ИЗПРАЩА делото като преписка на публичен изпълнител при ТД на НАП С., като го задължава, в 7-дневен срок от получаване на решението, или от сезиране от страна на М. Д. Г., ЕГН: [ЕГН] да вдигне наложените с постановлението обезпечителни мерки.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: